

Opplevelser fra fysisk gjennomføring av forskerkurs for mennesker med utviklingshemming

Lisa Malin Kleven Fløan, Tine Gladsø, Gunn Eva S. Myren og Tove Mentsen Ness

I Namsos gjennomførte vi forskerkurset for mennesker med utviklingshemming høsten 2021. Vi hadde 7 kursdager. Kurset hadde 8 deltagere. To av dem var medforskere som både deltok som forelesere og kursdeltakere. I Namsos ble hele forskerkurset gjennomført fysisk på Nord universitet. Etter kursslutt ble kursdeltagerne spurt om hvordan de opplevde det å være med på forskerkurset fysisk. I denne artikkelen vil vi fortelle hvordan deltagerne opplevde forskerkurset.

*‘Det var artig å komme på universitetet,
det er så fint å treffe folk’*

*‘Vi kunne prate og diskutere med hverandre,
og da er det viktig å se hverandre,
å se ansiktene på ordentlig, se alle sammen’*

Deltagelse på kurset

Alle deltakerne fortalte at det var fint å kunne gjennomføre kurset fysisk på universitetet. Dette blant annet på grunn av at det er så få kurs for personer med utviklingshemming. Deltagerne fortalte at de hadde vært med på kurset selv om det hadde vært holdt et annet sted, men da måtte det vært tilrettelagt for personer som bruker rullestol. Grunnen til dette var at en av deltakerne benyttet rullestol. Noen av deltagerne sa også at de hadde blitt med på kurset hvis det hadde vært digitalt, og at de måtte ha blitt med på for eksempel Zoom. Flere forteller da at de måtte hatt hjelp for å logge seg på kurset. En av deltagerne sa:

‘Det var bra å gjennomføre det fysisk. Jeg hadde blitt med hvis det var på zoom også, men det kan hende jeg måtte hatt hjelp, jeg vet ikke’

Å kunne se kroppsspråket til hverandre

Å kunne møtes fysisk på universitetet innebar også at det var enklere å forstå hva den andre mente under selve gjennomføringen av kurset. Temaene i forskerkurset var spennende og når de kunne møtes fysisk var det lettere å forstå og høre på meningene til hverandre. En deltaker uttrykte det på denne måten:

'Det var fantastisk å møtes fysisk, det var fint å treffes og høre meningene deres. Man kan endre personlighet og perspektiver når vi hører meningene til hverandre'

Lisa Malin Fløan (medforsker fra Namsos) og Kjersti Sornbroen (kursdeltaker fra Namsos) intervjuer vernepleierstudent Vetle Roar Jørgensen.

Å diskutere i grupper

Deltakerne jobbet av og til i grupper og da var det greit å ha felles regler, noe som deltakerne jobbet med i begynnelsen av kurset. Deltakerne ga uttrykk for at det å jobbe i mindre grupper var spennende, for da lærte de å samarbeide. En gruppeoppgave var å lage spørsmål til studentene som de senere skulle intervjuer. En deltager sa:

Caroline Jekthammer Larsen (kursdeltaker fra Namsos) og Tine Gladsø (medforsker fra Namsos) intervjuer vernepleierstudent Sondre Wiken.

'Vi fikk til å jobbe sammen, selv om hver enkelt kunne være uenig'

Intervju med studentene

Å komme på universitetet var artig for der kunne deltagerne møte mange personer. I forskerkurset fikk deltakerne gjennomføre forskerprosessen i praksis. Det innebar at de

skulle gjennomføre intervju med studenter. Deltakerne syntes det var spennende og kult å møte studentene for å høre hva de kunne fortelle om temaet Covid og fritid i nedstengingsperioden under koronaepidemien i Norge. En av kursdeltagerne sa:

‘Det var litt skummelt til å begynne med, men det var greit når vi kom i gang. Litt spent, sommerfugler i magen kanskje?’

Kursdagene

Deltakerne fortalte at det gikk fint å komme seg til og fra universitetet. Noen tok buss, noen gikk og noen hadde privatsjåfør. Deltakerne ga ulike tilbakemeldinger om lengden på kursdagene. De fleste syntes det var passe lange dager (3–4 timer), men at det var litt for kort tid i forhold til kursinnholdet og læringsutbyttene. Noen mente at dagene kunne vært litt lengre, for da kunne de ha fått diskutert enda mer. En deltaker sa:

‘Det var passe, men det var litt trist at vi ikke kunne møtes mer’

Pausene er viktige

‘Pausene er jo det sosiale, vi prater tull og tar oss en kaffe’

Alle deltagerne fortalte at lunsjen var viktig når de var med på kursdagene. Både i lunsjen og i pausene mellom øktene hadde alle muligheten til å prate sammen. Da snakket de om hva de gjorde på selve kurset, tullet og snakket om andre ting. En av deltagerne sa det på denne måten.

‘Vi spiste lunsj sammen på kantina, hadde pauser sammen og fikk snakke i lag’

En annen ting som deltagerne satte pris på ved lunsjen var maten. Det å få mat på kursdagene og spise denne sammen ble også sett på som viktig for alle deltagerne. I tillegg var maten litt annerledes enn hjemme. En av deltagerne sa:

‘Det hadde vært annerledes mat hjemme, her fikk vi landganger med forskjellig pålegg, gryterett siste dagen, pizza, brus, kaffe, dessert på avslutningsdagen’

Deltagerne på kurset som ble gjennomført i Namsos kjente alle hverandre fra før de deltok på kurset. Dette gjorde at de satte pris på å møte hverandre på kurset, og en av deltagerne sa det på denne måten:

‘Det var dritkult. Derfor vi kjenner hverandre så godt’

I tillegg til at de kjente hverandre på kurset, så kjente også deltagerne andre som var studenter og lærere på universitetet. Dette gjaldt særlig vernepleierstudentene og lærere ved vernepleierutdanningen som de møtte gjennom andre aktiviteter, blant annet gjennom teater NonStop og fotballaget Namsos idrettslag (NIL) Diamonds. En av deltagerne beskrev hvordan de syntes det var å møte disse studentene og lærerne på universitetet.

‘Jeg synes det er koselig å ha pausene i kantina, for kanskje møter jeg litt kjentfolk som jeg kan ta en peptalk med’

Historisk beignhet: Team Namsos (i lilla t-skjorten), hvor medforskere Tine Gladstø og Lisa Malin Kleven Fløan og forskerne Tove Mentzen Ness og Gunn Eva Myren står i spissen for medforskerkurs for Magnus Sten (foran til

venstre), Berit Anzjøn og Sarah Almehning Appiah. Bak fra venstre Trond Roger Skogås-Rosendal, Caroline Jekthammer Larsen og Kjersti Sormbroen.
Foto: Bjørn Tore Ness / Namdalsavisa